

til at administrere veje. Det vil jeg da ikke bestride. Men man kan altså umuligt opdele al den specialisering og ekspertise, der hører til et virkelig velfungerende vejvæsen, i 14 dele og komme godt fra det. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Lad det være sagt af en, der har om ikke forstand på så dog noget erfaring i disse ting.

Så sagde fru Sonja Mikkelsen videre, at Amtsrådsforeningens generalforsamling jo har bekræftet aftalen. Ja, det er jo noget af det kedelige ved det, og det er det, der gør det svært for Venstre. Og så kan det altså ikke nytte, at de herrer Sander og Heiselberg henviser til, at nu er der jo et halvt år at forhandle i, for der er ikke nogen ny generalforsamling i Amtsrådsforeningen, inden loven træder i kraft den 1. januar.

Og nu hørte vi finansministeren sige, at han i hvert fald ikke er optimistisk, og det er da meget realistisk sagt af ham. Det er jo også svært at pille ved noget. Men så får Venstre og hr. Sander altså gennemført en lov, som er så fuld af skævheder, så selv hr. Sander må tage sig til hovedet. Er det veludført arbejde?

Jeg kan da også rose finansministeren for at sige, at han jo ikke er så kyndig på disse områder som trafikministeren, hvis han altså havde været her. Nej, det er da klart. Ingen bebrejdelser for det. Men så havde det været klædeligt, om man havde indgået en principaftale på finansministerens kontor i fjor sommer i forbindelse med forhandlingerne mellem Finansministeriet og Amtsrådsforeningen og så overladt det til trafikministeren og hans store stab af kyndige folk sammen med Amtsrådsforeningens kyndige folk at udarbejde selve aftalen. Så er jeg sikker på, at der ville være kommet noget mindre ringe ud af det.

Men som jeg sagde i indledningen til min tale ved første behandling af dette forslag, handler det her i virkeligheden overhovedet ikke om veje. Vejvæsenet bliver her et offer for interesser hos Amtsrådsforeningen, og det kan man da kun ønske amtsborgmester Philipsen tillykke med at han har kunnet skyde igennem.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Arne Melchior, om det ikke forholder sig sådan, at CD var en del af regeringen, da man lavede aftalen med Amtsrådsforeningen. Derfor undrer det mig, at CD vil løbe fra en aftale, som de har været med til at lave. Det ligger Venstre meget fjernt at gøre den

slags ting, men jeg kan forstå, at det er noget, som CD godt kan.

Så vil jeg også gerne sige, at hvis det er sådan, at denne aftale ikke havde nydt fremme fra konservativ side, var den jo aldrig blevet vedtaget i Folketingets Finansudvalg, for Venstre stemte nemlig ikke for aftalen.

(Kort bemærkning).

Mimi Jakobsen (CD):

Jeg kan bare meddele hr. Heiselberg, at CD ikke løber fra nogen aftale. Som hr. Melchior ganske rigtigt gjorde opmærksom på, har hr. Melchior for det første fra starten påpeget ting i den aftale, han ikke var enig i. Det har under det videre forløb af aftalens udmøntning vist sig, at der var nogle amter, der var meget stærkt utilfredse med forløbet af det her og med de konsekvenser, det havde. Det kan vel ikke være forbudt, at det gør indtryk og bekræfter hr. Melchior i den opfattelse, han har. Vi mener også, at det ville blive en bedre aftale, en bedre lov, hvis vi kunne få de ændringer med, som hr. Melchior har talt varmt for på gruppens vegne i dag.

Men jeg vil gerne understrege over for hr. Heiselberg, som hr. Melchior rigtigt sagde det, at den øvrige del af CD's gruppe i loyalitet over for den aftale, vi er medansvarlige for, stemmer for loven i dag – og det har hr. Melchior ganske klart sagt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Ja, så er det vist sat på plads. Jeg har jo også i mit ordførerindlæg i første runde anerkendt, at man holder aftaler.

Det, hr. Heiselberg hellere skulle forholde sig til end at pådutte mig noget, jeg ikke har sagt, er, hvorfor Venstre ikke tager imod den udstrakte hånd. Jeg forstår De Konservative, på hvis vegne jeg ikke skal kunne tale, og i hvert fald gælder det for CD, at vi respekterer, at man holder aftaler; men hvor i nogen lov eller forretningsorden er det forbudt at forbedre dem undervejs? Man kunne få en fuld sal – næsten fuld – til at stemme ja, hvis man ville være villig til at rokke sig en lille smule, men i stedet for er man stædig og henviser til, at det nok bliver ændret. Vi får samtidig at vide, at det bliver det nok ikke, og så er det lovgivningsarbejde noget sjusk og til skade for danske vejes skønhed og danske vejes sikkerhed.

Hermed sluttede forhandlingen.